

ОБНОВА

2-VII-1919 г. Г. I 20 ст. Брой 156.

Д-ръ Ст. Стайчевъ

Приема болни ежедневно отъ 2—6 ч. слѣдъ обѣдъ въ дома си ул. Съборна 19. 8—10

Д-ръ С. Симеоновъ

хирургия и женски болести. Приема болни отъ 2—4½ сл. об. ул. Шипченска, срѣщу Халитъ. 15—30.

Д-ръ Драмевъ

Специалистъ по кожно-венерическитѣ болести. Микроскопически изслѣдания. Електрическо освѣтление на каналъ, мѣхура и пр. Приема болни всѣкидневно сл. обѣдъ ул. Мария Луиза, надъ аптеката Гюлмезовъ. 3—3.

ВАРЕНСКИ ВСѢКИДНЕВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Обществѣнъ органъ за политика, стопанство, търговия и литература. Абонаментъ: за година 40 л., 6 мѣс. 20 л. Обявления: официални по 70 ст., търговски по 50 ст. □ см. Годешни и вѣнчални по 15 л., некролози, папакли и благодарности по 20 л. За повече публикации отъ жпика. Всичко прѣдплатя. — Адресъ: в. „ОБНОВА“ печатница „Зора“.

ТЕЛЕФОНЪ № 121.

ИНФОРМАЦИОНЪ

Урежда РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

Едно обяснение.

По поводъ жѣлтия пасквилъ на Варненската анархо-тесняшка група, разпространенъ прѣди нѣколко дни въ града ни, въ който ние, подписанитѣ, бѣхме прѣдметъ на достойни за авторитѣ му безсрамни ругатни и низки инсинуации, като ни се приписваше идейно съучастие въ печатния позивъ, излѣзълъ отъ извѣсни варенски граждани за парични помощи въ полза на нѣкакви руски бѣжанци, ние явяваме на нашитѣ приятели и идейни съмишленици:

1. че въпросниятъ позивъ нито ни е поднасянъ за подписъ, нито сме го подписвали или одобрили,

2. че въ работитѣ на комисията, която е изработила тоя позивъ, ние не сме взели никакво участие, тъй както не сме участвували и въ нейното конституиране.

Прочее ние заявяваме, че е извършено злоупотрѣбление съ нашитѣ имена които фигурирауъ въ позива, и че моралната отговорност за това пада върху ония, които сж го допустнали.

Вѣрно е, че ние подписахме покана, съ която ние, нвредъ съ други граждани, бѣхме канени да вземемъ участие въ комисията, образувана за събиране помощи за въпроснитѣ бѣжанци, но очевидно, това не дава никому основание да мисли, че ние се солидаризираме съ такава инициатива или че ние одобряваме дори и онзи позивъ, който носи нашитѣ имена безъ да сме го чели или потвърдили съ подписа си. Въ всѣки случай това, което се чете въ позива, не е наше мнѣние и не може да бжде. Ний считаме че не е тукъ мѣстото подробно да излагаме нашето мнѣние и гледище по тоя въпросъ и ако излизаме съ настоящето обяснение по горнитѣ два пункта, то е за възстановяване на истината по ташето отншение къмъ позива, тъй нахално и безчестно изопачена отъ анархо-тесняшката тайфа въ града ни.

Д-ръ Т. Стояновъ
Ив. Стояновъ
Вл. Димитровъ

Младосъ и хубостъ

се добива съ новия кремъ за лице ЧАРДАШЪ Всички видове ПУДРИ при маг., „Мала Печалба“ 3—3.

Кремъ за обуща

1-о качество въ тежкиени кутийски по 2-50 при магаз. „Малка Печалба. 3—3

Симеонъ Гекчевъ & Братия, Варна.

Имаме на пѣтъ да ви пристига направо отъ мѣстото, което очакваме всѣки денъ голѣма партида

Дървени масла
Сапуни
Маслини и др.

3—5

които ще даваме по най-изискни цѣни. Врѣзкитѣ ни съ производителитѣ отъ Гърция, Островитѣ и Турция и отиспенията ви даватъ възможностъ да имате най-добрата стока и при най-нискитѣ цѣни.

Конкурсъ за учители.

Варненското училищно настоятелство въ едно отъ послѣднитѣ си засѣдания се повърнало на миналогодишното си рѣшение: да произведе конкурсъ за учители при основнитѣ училища въ града.

Идея много хубава и симпатична. Училищното трѣбва съ доволство да посрѣщне тая мѣрка. Редъ години вече тя се прилага при назначаване учители въ София. Благодарение ней можа столицата да се снабди съ добъръ и дѣенъ учителски персоналъ, чрѣзъ конкурса способни, прѣдани на учителството учители, можаха да се добератъ до учителски мѣста въ столицата, да заработятъ всецѣло и се отдадатъ на професията си.

Конгресътъ, като мѣрка за подборъ на учителски персоналъ, е умѣстенъ и заслужа подкрѣпата на всѣки интелигентенъ гражданинъ, на всѣки милещъ за доброто възпитание и обучение на дѣцата си баща.

Дали тази била истинната мисль и желание на варненското учителско настоятелство, като е възприело тази мѣрка или други нѣкакви побуди, не зная, но азъ желая тѣ да не бждатъ други, освѣнъ желанието и стремѣжа на настоятелството да подбере вече добъръ, прѣдани на работата си, учителски персоналъ. Това като казвамъ, не искамъ ни най-малко да хвърля камъ върху днешното варненско учителство, което като вчерашенъ тѣхенъ колега, отлично познавамъ. Азъ искамъ щото при употребата на тая хубава мѣрка — конкурса — да не би единъ денъ бждемъ изненадани отъ изявление отъ тоя родъ: „Ние искаме чрѣзъ конкурса да се освободимъ отъ многото кандидати на нашитѣ приятели“, както бѣ заявилъ прѣзъ 1915 г. прѣдседателтъ на столичното училищно настоятелство, радослависта Дойчиновъ. И, дѣйствително, тогава при 8—10 вакансии за столични учители, се бѣха явили повече отъ 100—150 кандидати за конкурса, а мнозина отъ тѣхъ при заявлението си подаваха прѣдсѣдателю картичката на Радославовъ, нѣкой нар. прѣдставителъ, че имаше една кандидатка съ картичката на царица Елеонора. Можеше ли учит. настоятелство да не назначи тия кандидати? Не! То прибѣгна до конкурса като срѣдство, съ което да заяви на много други свои „приятели“, че тѣхнитѣ кандидати (защото кандидатитѣ бѣха свикани подъ знамената), не издържали конкурса. И какво направи? Въ комисията за произвеждане конкурса то назначи изпечени партизани, които думата на Радославовъ не правиха на двѣ: прѣдседателтъ на учил. н-ство, окр. учил. инспекторъ, окол. учил. инспекторъ и прѣдседателя на главнитѣ учители — всички първоразрядни и отявлени радослависти и „башъ педагози“. На протеститѣ на членовѣтъ на учил. н-ство, отъ оппозицията, тѣ повтаряха изявлението на прѣдседателя, което споменахме вече по-горѣ.

Не искамъ да кажа, че и въ по-раншитѣ години, когато при произвеждане конкурса, бѣ назначавана комисия не отъ „нашитѣ“, еъ което влизаха видни педагози и професори, все пакъ гаранцията за учителя да стане столиченъ учител бѣ по-малка, отколкото камила да мине прѣзъ иглени уши. Въ всѣки случай, чрѣзъ конкурса, такъвъ или иначе, столицата, покрай неспособния си учителски персоналъ, ежегодно се снабдяваше съ млади, дѣлни и способни учители.

Съчувствителенъ на идеята за конкурсъ, азъ не мога да не посрѣдая Варн. учит.

Д-ръ Д. ШИШКОВЪ

Хирургъ Гинекологъ Акушеръ

Отъ Парижкия Медицински факултетъ, бившъ управител лѣкаръ на Свищовската Държавна болница се установява на частна практика въ гр. Варна, ул. Нишка № 7 срѣщу дѣвическата гимназия въ дома г-нъ Д-ръ Стояновъ, адвокатъ, сегашенъ Варненски Окръженъ управителъ. Въ лѣкарския си кабинетъ има инсталирани всички необходими електро-медицински апарати (рентгеновъ, за орзонвализация пантостатъ за електрически масажи, бани и пр.) и приспособление за операции, промивки и прѣврѣзки. Приемни часове сутринъ 8—12 слѣдъ обѣдъ 1—7. 5—5

н-во съ хубавата му идея и като варненски гражданинъ, баща, се осмѣлявамъ да размѣня съ него мисль по тоя конкурсъ.

1. Какви могатъ да бждатъ мотивитѣ за обяване конкурса? 1) При малко вакансии — много кандидати и 2) да се подбере добъръ персоналъ за града.

Да разгледаме тия два мотива: 1) Появата на много кандидати за учители въ града могатъ да бждатъ продиктувани отъ слѣдното: измѣненъ отъ тежкитѣ условия на живота въ село, експлоатираното отъ селянина за съестни продукти и прѣвозъ, неудобната и нехигиенична квартира, липсата на интелигентно общество съ което учителя да дружи и сподѣля мисли, чувства и пр., тежкитѣ трудови условия на селския учител при тѣсни и нехигиенични училища, при недостатъченъ персоналъ и най-послѣ, възможността чрѣзъ конкурса да се добере до учителското мѣсто въ града и се прибере при майка, баща и свои въ града.

Всички горѣизброени причини сж доста чувствителни за учителя да бѣга отъ село и търси мѣсто въ града. И учителството бѣга. Бѣга не само отъ село, но и отъ градоветѣ. Неговата просѣшка заплата не задоволява крѣпящитѣ нужди на днешния животъ. Трудътъ на интелигентния и трудящия човѣкъ се днесъ много повече възнаграждава вѣнъ отъ учителската професия. Учителството бѣга. Учителската професия се постепенно феменизира. Жената, пѣкъ по природа не е свикнала да понася тежкитѣ несподоби на живота, тя скоро се изтощява и издрѣбнява, затова, покрай многото други причини, бѣга въ града при баща, майка и близки, гдѣто труда на учителя е сравнено доста лекъ, при по-добри хигиенични условия и пр.

Дали учителското настоятелство трѣба да намѣтне тѣгата на висока хуманостъ и се ржководи отъ тия мотиви при назначаване учителски персоналъ въ града, ще видимъ по нататѣкъ.

2) Да подбере добъръ учителски персоналъ за града, значи: или учил. на-

Хроника

Хранитѣ обѣщаватъ доста добра реколта вслѣдствие поправяне врѣмето. Въ М-то на земледѣлието е донесено, че извѣстни класове сж дали много повече зърна, отколкото всѣки другъ пѣтъ. Изобщо, сторенитѣ поврѣди на хранитѣ, слѣдствие дѣждовѣтъ, могатъ да се смѣтатъ напълно реставрирани слѣдъ настѣпилото хубаво врѣме. Реколтата на фуража е отлична.

Лозовия разстежъ се засилва и тая година може да се очаква срѣдня гроздова реколта.

Ще се раздадатъ по нормирани цѣни всички колониални стоки, като: захаръ, кафе, бобъ, кашкавалъ и пр. до срѣдата на мѣс. августъ. За цѣльта е наредено до резервнитѣ, комитетскитѣ и пр. мигазини да не остане нито грамъ колониалъ до 15 августъ т. г.

Въ училището Св. Лавренти I. IV уч. е отворена дупката на кладенеца и понеже оградата е унищожена, рискувано е за дѣцата, които играятъ тамъ или минувачитѣ вечеръ. Желателно е общинскитѣ власти да не се подканватъ, но да обезопасятъ дупката своєврѣменно и да се избѣгнатъ нещастни жертви.

стоятелство е недоволено от досегашния учителски персонал и се стръми да го измъсти с нови, или пък да дава нещо повече на учителя сръшу всичко онова, което ще иска от тоя по-добър и дънен учителски персонал. Азъ не съзирам нито едното, нито другото, защото за да поднови учителството в Варна, учил. настоятелство има и други срѣдства. Да подновяваш и подмладяваш учителството в града не значи сега чръз конкурс да сториш това. Съ какво настоятелството опреква това до сега? Въ последните години в срѣдата на Варненското учителство се вмъкнаха хора, които не отговарят на нужните цѣли. Настоятелството не е сторило нищо до сега да изчисти и тъй голѣмия баласт от учителството в града, нито пък е проявило, поне външно, признак че търси да поднови учителството.

Да викатъ учителството на състезание, слѣд като е минало редъ митарства до сдобиване правото на учител (матура, държавен изпит, инспекторски ревизии и пр.) значи да му сочиш нещо по вече, нещо задоволяващо нуждите и тогава да се каже ще го дамъ, но който е способен, той ще го вземе. А какво по-вече има учителът в Варна, от онези въ село? Тукъ учителът има само едно отдѣление и въ село, въ по-голѣмички села учителитъ сж сжщо съ едно отдѣление и даже съ по-малко ученици; въ по-малките села—съ двѣ и три отдѣления, но пъкъ общия брой на ученицитъ въ класа не е повече отъ 60—70 колкото въ града на единъ учител. Тукъ училищ. помѣщения били по-хигиенични, и въ всички по-голѣми села има вече построени нови и хигиенични училища. Ако не бѣха последните нахалост прѣкарани години въ войни, бѣхме имали повечето села съ хубави и хигиенични училища. А да имаме хубави и хигиенични училища не е само въ интереса на учителя, а най-вече на нашитъ дѣца, които прѣкарватъ въ него 5—6 часа на дѣнь и дишатъ прашния и задушенъ въздухъ на нехигиеничното училище.

Учителът въ село, ограничен въ проста срѣда, съ по-малки и ограничени нужди, отдалеченъ отъ града, гдѣто ежедневно бива съблазненъ отъ нови и нови разходи, посвива кесията си и може въ края на годината да каже: „това спестихъ, макаръ и съ мъжа, за черни дни“. Въ града учителът завършва всѣки мѣсецъ дефицитъ и нови дългове. Театри, опери, наши и външни, той най-редовно посѣщава? — учителът. При днешния скѣпъ животъ и тия високи цѣни на мѣстата на Народ. театръ, видѣхъ какъ се свиваха сърцата на учителитъ, че не могатъ поне на едно прѣдставление да отидатъ. А той е интелигентенъ, културенъ човѣкъ, иска и трѣбва да отиде.

Въ много села се прѣдвигва по бюджетъ и изплаща на учителитъ добавъчно възнаграждение. Зная села, къдѣто се дава на учителитъ по 50—60—80—100 лв. мѣсечно възнаграждение. Въ София учителитъ получаватъ 100 лв. мѣсечно възнаграждение, и учителитъ въ с. Караманлий Провадийско, получаватъ сжщо по 100 лв. мѣсечно, а въ Варна се дава само по 50 лв. Че това възнаграждение е съвсѣмъ недостатъчно за днешно време, нѣма съмнѣние, но и въ миналото, когато тукъ се даваше 40 лв., а въ София 80 лв., разликата бѣ много голѣма. Тукъ въ 1915 год. за 2. стан и кухня въ V участъкъ, ми искаха 45 лв., а въ София имахъ въ центъра на града сжщото за 75 лв., значи отъ възнаграждението ни оставаха 5 лв., когато тукъ трѣбаше да добавямъ.

Нѣщо повече. Въ града учителътъ освѣн специалната своя работа върши и много друга. Често бива назначаванъ въ комисия на това или онова „благодарително“ дружество, въ разни други комитети, дружества и пр. А това иска излишни разходи, време и главно по-хубаво да се облѣче и държи въ обществото. Въ слѣдующата статия ще се спра върху сжщността на конкурсъ.

М. Д. Н-въ.

Василевъ & Кожухаровъ—Варна прѣдлагатъ първокачественъ английски дабеленъ екстрактъ и смирненска валоней (паламутъ) на много износни цѣни.

СЛЪНЦЕ ВЪСРѢДЪ МРАКА

романъ въ три части
отъ
Иванъ Балкановъ.

„Послѣдствията отъ послѣдните всесвѣтски опустошителни войни сж разрушението и окончателното загиване на цѣлия миръ гниль, прѣстателъ и негоденъ обществено строй, на мѣстото на което се явява могъществото на новия, покровителствуванъ и отъ самата природа.“

Научаваме се, че нашия съгражданинъ г. Ив. Балкановъ работи и е на прѣвършване социалния и отъ високо обществено значение романътъ „Слънце въсрѣдъ мрака“. Авторътъ съ тоя рѣдѣкъ по съдържание и прѣвъ въ нашата бѣдна литературароманъ обгръща цѣлия животъ прѣвъ послѣдните 10 години. Съ свойственния му лекъ и художественъ стилъ той рисува прѣживнотото прѣдъ, всрѣдъ и слѣдъ всемирната изтрѣбителна война съ насоченъ пѣтъ къмъ онова „велико обновление, къмъ което днесъ се стрѣми цѣлия свѣтъ—тоя свѣтъ, който слѣдъ като прѣживе периода на историческото безумие, се прѣвърна въ дълбока мъдростъ и въ мъдростта си, запрѣтнать стрѣмително, загради храмътъ на вселенското добруване, — зачитане и запазване на дивното природно възплощение — човѣкъ.“

Ние поздравяваме неуморния авторъ за тоя му крупенъ трудъ, въ успѣхътъ на когото не се съмняваме.

Отъ тукъ-отъ тамъ Нрави и моралъ.

Не единъ пѣтъ и не въ единъ български вѣстникъ се писа за разврата въ България. И той дѣйствително е пуствалъ дълбоки корени въ страна ни. И завчера, когато г-нъ Сакаровъ държа сказка въ града ни каза слѣдното: „България до прѣди балканската война стоеше въ всѣко отношение по-високо отъ своитъ съсѣди политически, финансово и „морално“. Да! Но, „до прѣди балканската война“, а днесъ тя стои още по-високо, но разбира се какъ нали? — въ отрицателна смисълъ. До прѣди войната нашия държавенъ дългъ бѣше само нѣколко десетки милиона, когато тоя на Ромѣния бѣше 1½ милиарда, на Сърбия 1 милионъ на Гърция 2 милиарда и т. н.

До прѣди балканската война ако и най-малката неморалностъ се извърши отъ който и да е било членъ на на държавата, то това бивше цѣло събитие и цѣлата прѣса се занимаваше съ тая неморалностъ, а днесъ какво виждаме? Отъ най-малкъ до най-голѣмъ плува въ разврата. Разправяше г-нъ Сакаровъ за дѣлата на нѣкой си генералъ. Кажете ни нѣщо и за генералъ Жековъ се обадиха нѣкои. И казва г-нъ Сакаровъ, той не си поплува: „Генералъ Жековъ обърналъ главната квартира въ Кюстендилъ на шантанъ и послѣ съ телеграми отъ Виена не признава примирието“. И всички се смѣха и азъ се смѣхъ, но се чудѣхъ да се смѣя ли или да плача. Генералъ, комуто сж повѣрени въ рѣцѣтъ 1,000,000 войника обрѣща главната квартира на шантанъ, а послѣ „генералъ безъ армия“ не признава примирието.

О, врѣмена! о, нрави! Казалъ е нѣкой нѣкога си: „отъ развала къмъ провала“. И дали това не е порина — аксиома, която не търпи никакво доказателство. Да видимъ. Основава се Римъ. Жителитъ му сж съ добри нрави и съ строгъ моралъ. И какво виждаме — отъ малкъ градъ, той се обрѣща въ цѣла империя, която стигнала чакъ до Египетъ.

Основа се Римска империя, но съ наши нрави и безъ моралъ.

И какво виждаме — отъ голѣма империя, едва що не загуби за винаги и Римъ. Това го историята пише! Отъ развала къмъ провала! Основа се еврейско царство. Имаше то добри нрави и строгъ моралъ. И прогресиращо въ всѣко отношение. Изчезнаха въ него добритъ нрави и строгия моралъ, изчезна и то самото. Така пише историята: Отъ развала къмъ провала!

На най-сѣверния край на Доаруджа — горъ въ кюшето прѣди много, много години основа се княжество. Хората му имаха добри нрави и строгъ моралъ. И процвѣта то. Границитъ му стигнаха до

стѣнитъ на Цариграда и Солунъ, въ него лизаше и Българда на частъ отъ татъкъ Дунава. Съ една дума то бѣше голѣмо, много голѣмо и толкова голѣмо, че се наречи „Велико царство“ и неговия царъ носѣше и царската корона на Гърция. Но забравиха се хората отъ това царство, изгубиха се добритъ нрави и строгия моралъ до като и самото имъ царство единъ дѣнь и то се загуби.

И много други царства се основаваха и по сжщата причина пропаднаха. И яви се тогава единъ синъ на човѣчеството, който се погнуши отъ тогавашнитъ нрави и тогавашния моралъ на човѣчеството и почна да проповѣдва: „не убивай“, „не кради“, „непрѣлюбодѣтелствувай“. Пропоѣдваше той въ името на любовта и братството — като казваше: „любете се единъ други“, „който има двѣ ризи да даде едната на тоя, който нѣма“, но никота не е казанъ: „граби, кради, та колкото имашъ още толкова да натрупашъ“ и който никога не е казвалъ: „Я вземи войнишкия стоежъ“. И добро бѣше неговото учение, но всички викнаха противъ него, неговото учение е лошо, той проповѣдва бунтове ще пропадне човѣчеството. „Убийте го“, „разпнете го“. И разпнаха го. Но неговото дѣло продължиха неговитъ ученици до като то. Най-послѣ цѣлъ свѣтъ го призна за правъ. А нѣкой царъ самъ го въвелъ въ царството си. Така пише въ историята. И поправи се човѣчеството. Почна то живѣе пъкъ съ добри нрави и строгъ моралъ. Започнаха на ново пакъ да процвѣтватъ държавитъ. Минаха се години много години отъ тогава. Забрави се човѣчеството, зеврави и своитъ добри нрави и строгъ моралъ и пакъ се отдаде на поквара — разврата. И почнаха се пакъ войни и оргии и т. н. Появи се новъ синъ на човѣчеството, който сжщо се покрусилъ отъ на човѣчеството и който сжщо мрововѣдваше: „не убивай“, „не кради“, „ако имашъ двѣ ризи дай едната на тоя, който нѣма“. Но малцина го чуа и послушиха. Но той остави свои ученици. Но никой не слушаше това, „не убивай“, защото войнитъ слѣдваша една слѣдъ друга, никой не слушаше „не кради“ защото затворитъ бѣха пълни съ крадци на дребно“, а тия, що крадѣха милиони и милиарди свободно си ходятъ и никой не ги закача. Измислиха за тѣхъ само нѣкакли закони за „конфискация“ но додето ги приложатъ конфискуватъ празни каси.

Никой не слушаше това „ако имашъ двѣ ризи, дай едната на тоя който нѣма“ — но ставаше тъкмо обратното — тоя който имаше 10 ризи, обираше единствената риза отъ тоя, който имаше само една и тя биваше на гърба му, та той оставаше безъ ризи. И видѣ човѣчеството, че е трѣгнало по кривъ пѣтъ и се вслуша въ думитъ на ученицитъ на оня „що проповѣдваше „равенство“ и „братство“. И трогна човѣчеството слѣдъ тѣхъ. И отъ дѣнь на дѣнь ставаша все по-вече слушателитъ на ученицитъ на тоя що проповѣдваше „равенство и братство“. И оплашиха се хората отъ лагера на тия що имаха по 10 ризи и пакъ крадяха и викнаха въ единъ гласъ: „Разпнете го“ но, когато си спомниха, че тоя „го“ не е между живитъ развикаха се „разпнете ги“. Но отъ тия, които нѣмаха риза на гърба си попитаха — кой? — тия, които ни убиха бащитъ, братята, синоветъ ли? — тия, които ни обраха ли? — тия, които караха да вземаме войнишкия стоежъ ли — тия, които когато мрѣхме се веселяха ли и отъ чуждитъ държави не признаватъ примирието?

Другъ единъ се провикна: „Не се гаси това що не гасне“

Ние иснаме новото учение и то скоро много скоро ще се приеме отъ цѣлата всѣлена. До днесъ ние чакахме милостия — отъ днесъ ще иснаме. Но днесъ ще запавѣваме въ името на „равенството и братството“.

La negro V.

Четете утрѣ Обнова

за незаконно забогатѣлия радославистъ Стоянъ Динковъ, правадийски Търговецъ, бившъ кандидатъ за народенъ прѣдставителъ.

Довечера държавната опера ще даде „Продана невеста“ въ театръ Ранковъ.

Лѣтния театръ въ Морската градина.

Тия дни при откриването на Лѣтния общински театръ въ Морската градина ще бжде прѣдставенъ популярния въ Парижкитъ театри и много веселъ и забавенъ фарсъ — Бебето. Тая комедия, която и до сега се играе въ францускитъ курортни театри е добръ избрана и досущъ подходяща за откриването на единъ лѣтенъ сезоненъ театръ.

Съ постановката и режисурката се е заелъ Г-нъ Вл. Николовъ, който е ангажиралъ Г-жата си Судтана Николова отъ Народния театръ и г-нъ Бор. Денизовъ отъ Новия Нар. Театръ за попѣлване на ансамблъ и успѣшното изиграване на комедията.

Ний съ нетърпение очакваме поставянето на комедията, която ще прѣдизвика неударимъ смѣхъ прѣвъ всичкото време на игрането ѝ въ цѣлата публика. Това ни кара да прѣпоръчаме на любопитнитъ и жадни за весели часове да посѣтятъ тоя фарсъ смѣшенъ дори въ възглавението — Бебето

Открива се на 2, VII думѣсеченъ курсъ за любители на драматическото изкуство при Н. Нар. Театр. Ще бждатъ застъпени прѣдметитъ:

1. Сравнителна история за развитието на драмата и театра.
2. Психоанализа на драмат. произведения.
3. Декламация и риторика.
4. Гримировка.
5. Пластика.
6. Разучаване на роли Rollenstudium и тѣхното изпълнение и
7. Ансамблова игра.

Прѣподаванията ще бждатъ теоритически и практически и ще ставатъ 5 пѣти седмично. Такса: за цѣлия курсъ 60 лв.

Записванията ставатъ отъ днесъ въ канцеларията на Режисьора на Н. Н. Театр, въ театръ Ранковъ

Ржководители на курса: Г-да Г. П. Доневъ и И. М. Даниелъ.

Утрѣ ще отпътува отъ градътъ ни Мичманъ Абаджиевъ Бонъ за Самоковъ къдѣто ще стане вънчавката му съ Г-ца Елена Н. Велина.

Пожелаваме му „Добъръ часъ“

Прѣдизборни вѣстници ще започнатъ да излизатъ въ града ни. Демократитъ съ „Народна сила“, прогресиститъ съ „Прогресъ“ сжщо и радикалитъ и народняцитъ.

Радикалната организация има окръжна сбирка въ Провадие на 29 м. м. Говори секретаря на партията г. Т. Г. Влайковъ. Размѣниха се мисли по избора на кандидатитъ за народни прѣдставители въ окръжа.

Изгубенъ е нугаръ съ книги въ софийския влакъ на 22 м. м. При щедро възнаграждение, който го е намѣрилъ да съобщи въ ул. Св. Климентъ №1. V уч. Таховъ.

1—3

Четете в-къ Обнова